

ACZÉL GÉZA

betét

*mérsékelt kedvem volna írni rég mivel megkarcolja olykor lelkem a betét
csakhogy újabb az élményt szivárogtató jelentések finom árnyalása az életút
megannyi szomorkás áthallása a mondatzövések közben ide-oda eltántorít
nem kell azért rongyossá olvasni a vén tándorit hogy ráérezz a belső billegésre
mikor már a szót kifacsaró biokémiai folyamat és a rásuhanó néma szellem
között nincsen béke csak spekulálás és erőlködés valami fölösleges kifejezésre
a lét kékes képlékeny peremén hol még mindig majdnem kézen fogva
toporgunk te meg én az élıhetőségben bizarrul bizakodva s ha a lelki
üresjáratokban a letisztult embernek nincsen más gondja vegetációját epikus
szisztémára fogva száználmas kis történetekbe kezd s mihelyt azt hinné a betét
egy egyszerű egyszeregy a misztikus várban több kulcsra zárt ajtó megremeg
elsőként a sápadt üvegkupola alatt amerre csak a bank haladt jön az apád
ritkás hajával fedve tartózkodónak indult mosolyát belül láthatóan szeretet fűti
kívülről kimért és komoly lassan listázni lehetne a kiháló élőlények hosszú
sorában valahol aztán a betétesek pultjánál zavart ragaszkodással megérint
hivatalos időben nem szívesen darálja a hazai prézlit de azért riadtan kivár
zsigereiben ott a gyász mivel riadalomra van beállítva a gének sora talán ma
elmarad a szolid vacsora s tekintete játszani kezd a rossz hírek pólusán
e bipoláris létezésben egyszer majd a számítógép jön tovább de ő még fejben
szoroz s fölösleges kamaszos látogatásomat gyorsan megbocsátja lepereg
benne egy potenciális ügyfél gyönyörű magánya és ellágyulnak lelke mélyén
a gyökerek évtizedek múltán a deresedő férfiban a fakuló kép még sejtelmesen
mint egy szimbolista festmény feldereng kihúzza a látványt a zárni vágyó
múzeumok kapuján a többi az adrenalint megemelt szintjén már más fogócska
mivel a balkán itt lassan önámítás hamis ideje a jelzővel óvatosabban bánjon
a nóta nemcsak karcosan beleénekelve a gyatra közgazdasági mutatókba
némileg jelezve a szellemi rogyásokat is az ősi cífrát és a globálisan üres
hallalít nem csak az eltemet ki eltemet vállrándításával bevárt véget próbáljuk
kivárni a rántottás reggelit vagy a gondosan fölstylizált ebédet miközben
pofádba vágják a nedválló szárnyas betétet a biznisz hímringyói és a médiát
cunamizó sarlatánok de hát évek óta épp felajzott szádhoz ér az áldott falat
a tojásba kerülhet még néhány megemelt anyag s a szűrt fácánleves is*

reveláció újházi módra mikor bekeveri valami debilis ifjú foka az intim témát rendszeresen mint új fogást érteni illik persze teljes hosszában ezt a kispolgárinak képzelt nyafogást hiszen magam is nők között élek lenge bugyik szállnak fölöttem és nőket gyötrő lelki nehezékek és praktikákkal kell karban tartani a kéjesen fölindult dudát szép is e színes forgatagban megtalálni a tapintatos és kölcsönös részvét dallamát a rád tört tatártempó nem ez s mikor a fölismerésektől már fényesedne rajtad mondjuk a rím kedvéért a kisikált lemez a konyha sarkában tétován kezded számolgatni az üres üvegeket olykor nemhiába e szétesett világban igencsak gyanakodva a gengszter tempóban gyorsított piárban gyakran a kemény piában korábban persze egy fölkerékített görögös fogalommal lett erotikusnak induló számban kerekíted le a feszültséget s mikor már nagy a halom vinnéd is szorgalmasan vissza a betétet az előre kifizetett részed mikor pult mögül a banya a bűnözőre rásandít előbb kutakodva nézi nem vagy-e hajléktalan ki üvegeket gyűjt a bokrok alatt aztán jön a szűrős honnan vette te mekegsz mint egy zavart kecske s ő egy felsőbb tanácsba leleted lendületesen elviszi olyan diadalt még nem láttál mikor visszatérve a büntény tényét előtted felfedi ez a típus nincs raktáron szorongva szétekintsz a bűn ívét tanúk nélkül kivárod majd átpréseled magad a küszöb alatt kint zajos autósor halad benne nagyképű nép mobilozik uram hol az a ladik

